

Sygn. akt: I C 365/22 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2023r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Sławomir Szubstarski
Protokolant:	sekr. sąd. Żaneta Kowalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 marca 2023 r. w K.

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w G.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. powództwo oddala;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 287 (dwieście osiemdziesiąt siedem) złotych wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W., na jego rzecz, kwoty 553,48 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25 marca 2022 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu powódka wskazała, że w dniu 7 stycznia 2022 roku doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki F. (...), o numerze rejestracyjnym (...), należący do poszkodowanego S. M.. Poszkodowany był ubezpieczony w pozwanym zakładzie ubezpieczeń w zakresie AutoCasco, gdzie zgłosił szkodę, a następnie zlecił S. T., prowadzącej warsztat samochodowy, naprawę pojazdu z jednoczesnym przelaniem na jej rzecz wierzytelności z tytułu należnego mu od (...) S.A. odszkodowania. S. T. wyceniła koszt naprawy pojazdu F. (...), kalkulację przesłała do uzgodnienia zakładowi ubezpieczeń, który nie uwzględnił zastosowanej stawki roboczogodziny, i w konsekwencji wypłacił odszkodowanie w łącznej wysokości 4 408,24 złotych. S. T. w dniu 10 marca 2022 roku powierniczo przelała wierzytelność na rzecz powódki. Niniejszym powództwem powódka dochodziła różnicy, to jest kwoty 553,48 złotych.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu. W uzasadnieniu przyznał, że zawarł z poszkodowanym S. M. umowę ubezpieczenia komunikacyjnego obejmującego autocasco na okres, w którym doszło do zdarzenia drogowego, któremu wypłacił w związku z tym zdarzeniem odszkodowanie w wysokości 4 408,24 złotych. W powołaniu na odpowiednie postanowienia ogólnych warunków ubezpieczeń wskazał na uprawnienie pozwanego do weryfikacji przedstawionych kosztów naprawy, zakwestionował przedłożone przez powoda kalkulację i w konsekwencji fakturę VAT, z uwagi na zawyżoną stawkę robocizny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 stycznia 2022 r. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), należący do poszkodowanego S. M.. W dacie zdarzenia sprawca posiadał w (...) S.A. z siedzibą w W. ubezpieczenie AutoCasco w wariantcie serwisowym. Ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność za zdarzenie i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłacił poszkodowanemu kwotę 4 408,24 złotych.

(bezsporne, dowód: dokumenty w aktach szkody - płyta CD k.29)

Umową cesji z dnia 24 stycznia 2022 r. poszkodowany S. M. przełał na rzecz S. T. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...), w G., wierzytelność przysługującą mu w stosunku do P.Z.U. S.A. w W., z tytułu odszkodowania z polisy AC związanego ze szkodą komunikacyjną w pojeździe F. (...) nr rej. (...) z dnia 7 stycznia 2022 roku.

(dowód : bezsporne, umowa przelewu wierzytelności – k.11).

Umową o powierniczy przelew wierzytelności z 10 marca 2022 roku S. T. przełała na rzecz spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. wierzytelność przysługującą jej w stosunku do P.Z.U. S.A. w W., z tytułu odszkodowania z polisy AC poszkodowanego S. M., związanego ze szkodą komunikacyjną w pojeździe F. (...) nr rej. (...) z dnia 7 stycznia 2022 roku.

(dowód : bezsporne, umowa powierniczego przelewu wierzytelności – k.13).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie pomiędzy stronami nie było sporne powstanie szkody oraz odpowiedzialność pozwanego i legitymacja czynna powoda. Sporna była natomiast wysokość należnego odszkodowania związanego ze szkodą z dnia 7 stycznia 2022 roku, przy czym każda ze stron ustalając wysokość zasadnego wg niej odszkodowania, opierała się na sporządzonych przez siebie kosztorysach.

Istota sporu sprowadza się tu do wykazania wielkości szkody, nie zaś faktu zaistnienia szkody. Strony bezspornie potwierdzały, że szkoda zaistniała lecz istniały rozbieżności co do jej wysokości. Wskazać przy tym należy, że pozwany wypłacił wcześniej bezsporną część odszkodowania.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowił art. 822 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia.

Zgodnie z treścią art. 361 § 1 i 2 kc oraz art. 363 § 2 kc zasada pełnej kompensaty poniesionej szkody określa uprawnienie poszkodowanego do żądania od podmiotu odpowiedzialnego odszkodowania, które obejmuje nie tylko straty, które poszkodowany poniósł, ale także korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono. Wobec tego za szkodę należy uznać różnicę pomiędzy stanem majątku poszkodowanego, jaki istnieje po zdarzeniu powodującym szkodę, a stanem majątku, jaki istniałby, gdyby owe zdarzenie nie wystąpiło. Poszkodowany ma prawo zatem oczekiwać, iż otrzymana od zobowiązanego kwotę, która w całości pokryje koszty przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Należne poszkodowanemu odszkodowanie powinno odpowiadać kosztom usunięcia różnicy w wartości majątku poszkodowanego, tj. kosztom przywrócenia pojazdowi jego stanu sprzed uszkodzenia. Dodatkowo w ramach odszkodowania powinien być także ujęty rynkowy ubytek wartości handlowej pojazdu.

W związku ze stanowiskami stron, dla ustalenia rzeczywistej wartości należnego powodowi odszkodowania tj. w celu ustalenia kosztów przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody, należało skorzystać z wiadomości specjalnych i dopuścić dowód z opinii biegłego (art. 278 § 1 kpc), albowiem ustalenie wartości naprawy pojazdu poszkodowanego przekraczało zakres wiedzy wynikający z doświadczenia życiowego osób posiadających wykształcenie ogólne i niemożliwe było do ustalenia przez sąd w oparciu o inne zgłoszone przez strony dowody. Przedstawiony przez powoda dowód z kalkulacji prywatnej nie jest przydatny, co do dokonania ustaleń faktycznych w zakresie uszkodzeń i kosztów ich naprawy, gdyż został zakwestionowany przez pozwanego. Dokument taki w żaden sposób nie zastępuje dowodu z opinii biegłego. Jest on jedynie wyjaśnieniem stanowiska strony z uwzględnieniem wiadomości specjalnych. Podobny pogląd wielokrotnie wyrażano w doktrynie i orzecznictwie.

Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). W myśl wskazanych przepisów to strony obowiązane są przedstawiać dowody, a Sąd nie jest władny tego obowiązku nawet wymuszać, ani – poza zupełnie wyjątkowymi sytuacjami – zastępować stron w jego wypełnieniu. Spoczywający na stronie ciężar udowodnienia roszczenia rozumieć należy z jednej strony jako obarczenie strony procesem obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności. Tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik procesu.

W niniejszej sprawie, stosownie do wskazanych unormowań, obowiązkiem wykazania wysokości szkody niewątpliwie zatem był obciążony powód. W ocenie sądu nie zachodziły przesłanki do dopuszczenia dowodu z opinii biegłego z urzędu. Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego winien przejawiać staranność w wykazaniu zasadności powództwa. Proces cywilny jest co do zasady kontrydiktoryjny, a charakter sprawy nie przemawiał za dopuszczeniem tego dowodu z urzędu.

Na powyższą okoliczność poza zaprezentowanymi dokumentami prywatnymi nie został zgłoszony żaden wniosek dowodowy ani w piśmie przygotowawczym, ani w trakcie rozprawy na wyraźne pytanie sądu.

Wobec powyższego powództwo należało oddalić jako nieudowodnione.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, zasądzając od powoda na rzecz pozwanego koszty zastępstwa procesowego oraz poniesionej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.